

Ἄλλη φορεσιὰ πάλι σήμερα ὁ Κάπας. Μὰ ποῦ βρίσκει τὸν παρᾶ! 180 δρ. τοῦ στέλνει ὁ πατέρας του. Τῆς μισαῖς τῆς τρώγει σ' τὸ μπιλιάρδο, τῆς ἄλλαις μισαῖς σ' τὸ φαγητὸν!... Αὐτὰ τὰ μυστήρια δὲν τὰ καταλαβαίνω.

(*Νέα κομπάρια φίλων δρομολῶς ἐρχομένη ὀπισθεν του, κοιτᾷ ἐφοδὸν ἐναντίον του. Ὅλοι ὁμοῦ:*)

— Πᾶμε σ' τοῦ Φίσερ;

— Εἶμαι ἀδιάθετος· δὲν θέλω μπίρα ἀπόψε.

— Ἐλααα τώρα!

(*Τὸν κάμουν ἀνάρπαστον καὶ τὸν μεταφέρουν εἰς τοῦ Φίσερ*).

Καλιμπάν.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΠΑΡΕΡΓΑ.

Ἡ «Πρωτὰ» θὰ κάμῃ τὴν τύχην της μὲ τὰ ἀστυνομικὰ ἐπίσημα τὰ ὁποῖα δημοσιεύει.

Ὁ κ. Λογοθέτης ἔγινε πλέον ὁ μυθιστοριογράφος ἀστυνομικός. Γνωρίζει ὅλα τὰ ψευδώνυμα τῶν μαγκῶν καὶ διατάσσει τὰ ὄργανά του νὰ συλλάβουν ἕνα ληστικόπαιδα ἐπιδεικνύει τὰς ἀστυνομικὰς του γνώσεις ἀραδιάζων σωρὸν ψευδωνύμων μαγκῶν, ὡς ἄπειροί τινες συγγραφίσκοι παρατάσσει ὀνόματα ποιητῶν ἢ λογογράφων, οὓς μόλις γνωρίζουν κατ' ὄνομα.

Ἀδιάφορον ὅμως εἶνε εἰς τὸν κ. Λογοθέτην, ἂν ὁ Μολύθης καὶ ὁ Κοκκάλας, ἂν ὁ Γκαμύλης καὶ ὁ Γιουρδῆς προειδοποιούμενοι ὑπὸ τοῦ κ. διευθυντοῦ ὅτι καταδιώκονται κρυβῶσι διὰ τινὰς ἡμέρας, ἵνα ξεφυτρώσουν ἀκριβῶς ὑπὸ τὴν μύτην του, ὅταν δὲν θὰ καταδιώκονται πλέον.

Ἄλλὰ τὰ ὄργανα τοῦ κ. διευθυντοῦ εἶναι διασκεδαστικώτερα αὐτοῦ. Τὸν ἀκούουν, ἀλλὰ τόσοσὸν πολὺ, ὥστε τὸν παρακούουν.

Ἐπὶ παραδείγματι, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ φύλλου τῆς «Πρωτᾶς» τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, ὁ κ. Λογοθέτης διατάσσει τὸν κ. Τσακίρην:

— Τιμώρησον τοὺς σκοποὺς οἵτινες μὴ εὐρεθέντες εἰς τὴν θέσιν των κατέστησαν δυνατὴν τὴν κλοπὴν ἐνὸς πολυκρότου. Κεὶ ζήτησε παρ' οὗ τὸ ἀντικείμενον ἐκλάπη τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κλέπτου ἵνα δυνηθῆς νὰ τὸν συλλάβῃς.

Ὁ κ. Τσακίρης ἀπαντᾷ:

— Ὁ σκοπός, ὅστις εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι δὲν ἦτο εἰς τὴν θέσιν του ὅτε ἐγένεν ἡ κλοπή, πῆγεν εἰς τοῦ ἐμποροῦ νὰ τὸν ρωτήσῃ τί τοῦ συνέβη. Ὁ ἔμπορος ὀργισθεὶς ἀπέναντι τοιαύτης εἰρωνίας τὸν ὕβρισε καὶ τὸν ἀπέπεμψε. **Κατήγγελα** λοιπὸν τὸν ἔμπορον ἵνα τιμωρηθῇ.

Ὁ εὐφυὴς διευθυντὴς ὑπολαμβάνει τὴν ἀπάντησιν αὐτὴν ὡς ἐκτέλεσιν τῆς διαταγῆς του καὶ τὴν δημοσιεύει καυχώμενος ἐπὶ τῇ εὐπειθείᾳ τῶν ὀργάνων του.

Εἰς ἄλλο πάλιν φύλλον τῆς «Πρωτᾶς» ὑπεραπολογούμενος ὁ διευθυντὴς πάντοτε μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν χάριτος γράφει ὅτι ἀρνιά σφαζόμενα, διότι ἦσαν ἐλάσσων τῶν ὀκτάδων, ῥίπτονται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων εἰς τὸν **βόρβορον**.

Τώρα δὲ εἶναι ποῦ θὰ γεννηθῇ ἐκ τῆς σήψεως ἀφρευκτος χολέρα εἰς τὰς Ἀθήνας.

Τί νὰ σᾶς ποῦμε, ὁ κ. διευθυντὴς ἔγινε λίαν ἐπικίνδυνος ἄνθρωπος.

Πρὸ ἐνὸς καφενεῖου κατὰ τὴν δενδροστοιχίαν Ἰμαλίας εἰς κλητὴρ κοιμᾶται ἡδονικώτατα ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Εἷς εὐφυὴς διὰ κιμωνίας γράφει ἐπὶ τῆς αὐτῆς τραπέζης διὰ μεγάλων γραμμάτων:

Ἄγρυπνος ὑπηρεσία ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

ΠΑΝΣΕΔΕΣ.

Ἡ σοβαρότης εἰς πολλοὺς εἶναι τὸ προσώπειον τῆς μηδαμινότητος των. Ἡ Ἑλλάς ἔχει τοιοῦτους οὐκ ὀλίγους, ἰδίως ὑπουργοθήρας.

Ἐρως ὑπανδρευμένης ὁμοιάζει πρὸς τὰς καλλιτεχνικὰς διαθέσεις στομάχου πλήρους ὅστις μόλις δύναται νὰ ἀνεχθῇ τεμάχια φασιανοῦ, ἐνῶ ἔρως κέρης ἔχει μεγάλην σχέσιν πρὸς γαστέρα πεινώσαν, δι' ἣν ὁ ξηρὸς ἄρτος τῆς φαίνεται ἀρωματικώτερος φασιανοῦ.

Ἡ λέξις *εἰδικότης* ἐν Εὐρώπῃ δηλοῖ πλήρη σοφίαν ἐν τινε ἐπιστημονικῷ κλάδῳ. Ἐν Ἑλλάδι ἡ λέξις *εἰδικότης* ἐφευρέθη ὅπως καλύψῃ τὴν πλήρη ἀμάθειαν.

Ἐν Εὐρώπῃ, ἐὰν ἔχῃτε ἀπορίαν περὶ τινος, σᾶς παραπέμπουν εἰς τὸν εἰδικὸν καὶ ὁ εἰδικὸς λύει τὴν ἀπορίαν σας. Ἐδῶ, ἐὰν συζητῆτέ τι μετὰ τινος φημιζομένου εἰδικοῦ, οὗτος διακόπτει πάντοτε τὴν συζήτησιν, λέγων:

— Ἄ! παρακαλῶ, παρακαλῶ, ἀφήστε αὐτὸ τὸ ζήτημα, ἐγὼ εἶμαι εἰδικὸς εἰς αὐτά.

Τοῦλάχιστον ὁ Σγαναρέλλος τοῦ Μολιέρου, ὁ πρόγονος τοῦ ἡμετέρου Τζάνης, ἦτο εἰδικὸς εἰς τὰ λατινικὰ μὲ τοὺς μὴ λατινίζοντας· οἱ ἡμέτεροι ὅμως εἰδικοί οὔτε ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ των εἶναι εἰδικοί.

Παραδείγματα. Ὁ κ. Ἀδαμόπουλος ὅστις τρίς τοῦλάχιστον τῆς ἡμέρας ἀπαρνείται ἑαυτὸν ὡς οἰκονομολόγον, καὶ ὁ κ. Καζάκης ὅστις τρίς τῆς ὥρας ἐρωτᾷ ἑαυτὸν νὰ τοῦ πῇ εἰς ἑαυτὸν τοῦλάχιστον μυστικὰ **τέ εἶναι**.

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙ.

Τυχαίνει κάποτε μικρὸ γυαλί
Νὰ ἦνε πεταμένο 'ς τὸ σοκάκι.
Ἐξαφνα ἀχτίδα ἡλίου τὸ φιλεῖ
Κι' ὅποιος τὸ βλέπει καὶ φωτοβολεῖ
Λέει: Ἄχ τί ὄραϊο διαμαντάκι!

Ὁ ἔρως μου τῆς στέλνει φῶς πολὺ.
Γιὰ ὄλους εἶνε ἕνα κοριτσάκι
Ἐάν ὅλα, μὰ γιὰ μὲ φωτοβολεῖ,
Εἶνε λουλουδί, ἄγγελος, πουλί...
Γιὰ σᾶς γυαλί· γιὰ μένα **διαμαντάκι**.

Ἀράχνη.